

nem tudjuk sem a napot, sem az órát, mikor ér véget. Ennek a térhez és időhöz kötött világnak egyszer vége lesz. Ugyanakkor az egyház küldetése, hogy ebben a világban Isten szabadító szeretetét, az örök élet üzenetét hirdesse. Ezt pedig azzal teheti, ha a napi gondokkal küzdő emberekkel vállal sorsközösséget, és nemcsak szavakban, hanem tettekben is. És ne felejtsük el, az egyház mi magunk vagyunk.

De inkább az eredetit, a könyvet olvassuk. Lehet vele egyetérteni, lehet kételkedni, egyet nem lehet, figyelmen kívül hagyni – ezért javaslom elolvasni keresztényeknek és más vallásúaknak, hívőknek és ateistáknak – hiszen azok is hívők, szerintem – egyaránt. Bokorbélieknek pedig külön emlékeztetőül javaslom Gyurka bácsi „Mind tolvajok és rablók” című írását hozzá, hogy több támpontot találjunk benne, hogy több fogódzónk legyen hozzá. Merthogy magánbéke nélkül nincs világbéke – hiszen „az a véres Isten nincsen” – írta Babits egykor, és ezt hallhatjuk ki Miklós püspök elmélkedéséből is, aki a szeretet vallását azonosítja a kereszténységgel. Nem a reklám helye ugyan, de mégis ide írok egy címet ahol kapható: Budapesten az Új Ember Könyvesboltban Ferenceik tere 7-8. vagy megrendelhető az Új Ember Online Könyvárúházból, a bolt.ujember.hu címen is.

DRÁMAAJÁNÓ

ROZÁN ESZTER

EMBERSÉG A TÖRVÉNYEK FELETT - SZENT MÁRTONRÓL KICSIT MÁSKÉNT,

AVAGY A SZIVÁRVÁNY HAVASÁN A WEÖRES SÁNDOR SZÍNHÁZBAN

Létezik-e vajon emberség ott, ahol a törvény és az előírások szava felülír mindent? Örökérvényű erkölcsi dilemmát feszeget Szombath András: Szivárvány havasán - Köpönyeg és palást című drámája. Mi fontosabb: a saját elveim vagy mások élete? Képes vagyok-e megalkudni, ha ezzel emberek életét menthetem meg? Szombath András pályázatra írt, díjnyertes történetét Martinus püspökről Babarczy László rendezésében láthatjuk a Weöres Sándor Színházban

Szombath András: Szivárvány havasán - Köpönyeg és palást című drámája 384-ben játszódik, mégis időszerű üzenettel bír a mai kor számára is. Martinus, Turonum püspöke (Jordán Tamás) Burdigalába érkezik, hogy részt vegyen a zsinat gyűlésén, mely az eretnokséggel vádolt Priscillanus ügye miatt gyűlt össze. Priscillanus elítéli a nemrég államhivatássá vált egyház előjáróinak fényűzését, vagyonának gyarapodását, amit a püspökök természetesen nem néznek jó szemmel, hiszen Priscillanus kritikus

szavai őket is veszélyeztetik. A vádak között szerepel a vasárnapi böjt, szomjaztatás, mezítláb való megjelenés a templomban, vagyis egyfajta szigorú aszkézis. A zsinat azonban nem tud ítéletet hozni, mivel a vádlott nem jelenik meg. Az ügy a császár elé kerül. Martinus ellenzi a császár (Trokán Péter) beavatkozását a dologba - aki va-

lójában nem is császár, hanem trónkövetelő -, mert szinte biztos, hogy halálra ítéli, mivel a kivégzett személy vagyona automatikusan a császárra száll. Priscillanus ugyanis csak elvben hirdeti a szegénységet, ő maga tekintélyes vagyonnal bír, ellentétben Martinussal, aki kopott ruhájában, egyszerű megjelenésével valóban a mértékletes életmód példaképe. Még a szalmazsákot is elutasítja az ágyában.

Sulpicius Severus, Martinus tanítványa és életrajzának írója (Kenderes Csaba) lelkesen jegyzeteli mesterének szavait, rajongva tekint fel rá, és bár mindenben támogatja, olykor kételyeinek is hangot ad. Martinus szerint nem szabad az egyház dolgait a császár elé vinni, Priscillanus ügye ugyanis szigorúan egyházi jellegű, azért nekik, vagyis a zsinatnak kell döntenie. A zsinat azonban eretneknek találja a férfit, és mindenáron ítéletet akar. Instantius püspök (Kelemen Zoltán) hiába áll ki a vádlott mellett, megfontolt beszéde hatástalan marad. Hydatius, Emerita püspöke (Endrődy Krisztián) és Ithacius, Ossonoba püspöke (Matusek Attila) elvállalják, hogy Treveribe utaznak a császárhoz, a vád képviselőiként. A zsinaton részt vesz még Delphinus, Burdigala püspöke (Horváth Ákos), és Héraiszkos (Avass Attila) is. Nincs mit tenni, ha Martinus menteni akarja azt, ami még megmenthető, neki is Treveribe kell utaznia.

A humort sem mellőző dráma fontos erkölcsi dilemmát feszeget. Feladjuk-e elveinket azért, hogy ezzel emberek életét megmentjük? Martinus ugyanis nem jár sikerrel a császárnál, hiába az a meggyőződése, hogy Priscillanus nem eretnek, szavai süket fülekre találnak. A császár hatalma és felsőbbrendűsége tudatában beszélget Martinussal, erőltetetten bizalmas bökdösései és rugdosásai zavarba ejtőek. A kihallgatás közben alattvalói veszík körül, nem hiányozhat az étel és az ital sem. Akincstárnok (Szabó Róbert Endre) kétségbeesetten jelenti, hogy ki-